

ॐ कृपासिंधु श्री साईनाथाय नमः ॥ (२४ वेक्ष)

ॐ अभयदाता श्रीस्वामीसमर्थाय नमः ॥ (२४ वेक्ष)

ॐ श्रीरामदुताय हनुमन्ताय महाप्राणाय महाबलाय नमो नमः ॥ (२४ वेक्ष)

श्री साईबाबांची अकरा वचने ॥

शिरडीस ज्याचे लागतील पाय	टळती अपाय सर्व त्याचे	॥ १ ॥
माझ्या समाधीची पायरी चढेल	दुःख हे हरेल सर्व त्याचे	॥ २ ॥
जरी हे शरीर गेलो मी टाकून	तरी मी धावेन भक्तासाठी	॥ ३ ॥
नवसास माझी पावेल समाधी	धरा द्रढ बुद्धी माझ्या ठायी	॥ ४ ॥
नित्य मी जिवंत जाणा हेंची सत्य	नित्य घ्या प्रचीत अनुभवे	॥ ५ ॥
शरण मज आला आणि वाया गेला	दाखवा दाखवा ऐसा कोणी	॥ ६ ॥
जो जो मज भजे जैशा जैशा भावे	तैसा तैसा पावे मीही त्यासी	॥ ७ ॥
तुमचा मी भार वाहीन सर्वथा	नव्हे हें अन्यथा वचन माझे	॥ ८ ॥
जाणा येथे आहे सहाय्य सर्वास	मागे जे जे त्यास ते ते लाभे	॥ ९ ॥
माझा जो जाहला काया वाचा मनीं	तयाचा मी ऋणी सर्वकाळ	॥ १० ॥
साई म्हणे तोचि, तोचि झाला धन्य झाला जो अनन्य माझ्या पायी		॥ ११ ॥

श्री साई महिमा ॥

साईनाथ माझा देव साईनाथ माझा माव	साईनाथ माझा साव साईनाथ सद्गुरु ॥
अनन्य भक्ती तुझी देवा द्यावी तुम्हीच रावा	न ये मज पूजा सेवा अंध बधिर मी ॥
मन माझे शांत व्हावे तुझे नाम सदा घ्यावे	तुझे चरण सेवावे सर्व काळ ॥
आंधळ्याने सर्व देखावे मुक्याने देव वदावे	पांगळ्याने गड चढावे तुङ्गिया कृपे ॥
तू कृपेचा सागर थोर मी अतिमंद मूढ ढोर	भक्तिकार्या मी कामचोर उद्धरी रे ॥
संकटी तू आठव देसी सुखाते भूल पाडीसी	ऐसी खेळी का खेळसी गुरुराया ॥
साईनाथा साईरामा अरे नित्य पूर्ण कामा	साईबाबा साईदेवा तारी मज ॥
तू माझी माउली आणि मी रसातळी	ऐसी गोठ जाहली कैसी देवा ॥
जया मनी जैसा भाव तया तैसा अनुभव	हीच असे तुझी नाव संसार तरण्या ॥
हया संसारी ओङ्गी फार थकलो मी वाहुनी भार	म्हणुनी आरंभिले तुझे गान स्वस्थ होण्या ॥
अंधार दाटो चोहीकडे किंवा पूर पर्वता एवढे	तुङ्गिया कृपेचे रोकडे जाब मिळती ॥
आधी व्याधी चिंता रोग क्लेश ताप दुःख भोग	करिता तुझा नामयोग नष्ट होती ॥
कलियुगाची नीती येर पूजे ऐवजी नाना थेर	साईनामची दावी अखेर सत्यलीला ॥
भक्तांसाठी कधीही कुठेही धावत येई साहय होई	हया विश्वासे धरितो पाही साईनाम ॥
साईबाबा हाची साईराम साईकृष्णाची साईकाम	सर्व जगात हे पूर्ण नाम साईनाथ साईनाथ ॥
आवडो अथवा नावडो तू जे इच्छीसी तेचि घडो	हेचि मागता न अवघंडो जीभ माझी ॥
धर्म अर्थ काम मोक्ष तू असशी सर्व साक्ष	चारी पुरुषार्थ माझे रक्ष जन्मांतरी ॥
करावे तसे भरावे वाईटाने दुःखची व्हावे	कर्म ऐसे टाळावे तुङ्गिया नामे ॥
आता दे मज सद्बुद्धि काया वाचा मनःशुद्धी	तुङ्गिया दारी अष्टसिद्धि मज काय उणे ॥

पंचमुख हनुमत्कवच ॥

श्री गणेशाय नमः । ओम अस्य श्रीपंचमुख हनुमत्कवचमंत्रस्य । ब्रह्मा रूषिः । श्रीगायत्री अनुष्ठूप छन्दः ।
 श्री पंचमुख विराट हनुमान देवता ॥
 ह्रीं बीजं । श्रीं शक्तिः । क्रौम कीलकम् क्रूं कवचम् क्रै अस्त्राय फट् इति दिव्यबंधः । श्री गरुड उवाच ॥

अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि । श्रुणु सर्वांगसुंदरा यत्कृतं देवदेवेन ध्यानं हनुमतः प्रियम् ॥१॥
 पंचकक्त्रं महाभीमं त्रिपंचनयनैर्युतम् बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥२॥
 पूर्वतु वानरं वक्त्रं कोटिसूर्यसमप्रभम् दंष्ट्राकरालवदनं भुकुटीकुटिलेक्षणम् ॥३॥
 अस्त्यैव दक्षिणं वक्त्रं नारसिंहं महाद्रूतम् अत्युग्रतेजोवपुष्पंभीषणम् भयनाशनम् ॥४॥
 परिचमं गारुडं वक्त्रं वक्रतुण्डं महाबलम् सर्वनागप्रशमनं विषभूतादिकृन्तनम् ॥५॥
 उत्तरं सौकरं वक्त्रं कृष्णं दिप्तं नभोपमम् पातालसिंहवेतालज्वररोगादिकृन्तनम् ॥६॥
 ऊर्ध्वं हयाननं घोरं दानवान्तकरं परम् । येन वक्त्रेण विप्रेन्द्र तारकाख्यमं महासुरम् ॥७॥
 जघानशरणं तस्यात्सर्वशत्रुहरं परम् । ध्यात्वा पंचमुखं रुद्रं हनुमन्तं दयानिधिम् ॥८॥
 खड्गं त्रिशुलं खट्वांगं पाशमंकुशर्पवर्तम् मुष्टिं कौमोदकीं वृक्षं धारयन्तं कमण्डलं ॥९॥
 भिन्निदिपालं जानमुद्रा दशभिर्मुनिपुंगवम् । एतान्यायुधजालानि धारयन्तं भजाम्यहम् ॥१०॥
 प्रेतासनोपविष्टं तं सर्वाभरणभुषितम् दिव्यमान्याम्बरधरं दिव्यगन्धानु लेपनम
 सर्वाश्चर्यमयं देवं हनुमद्विश्वतोमुखम् ॥११॥
 पंचास्यमच्युतमनेकविचित्रवर्णवक्त्रं शशांकशिखरं कपिराजवर्यम्
 पीताम्बरादिमुकुटै रूप शोभितांगं पिंगाक्षमाद्यमनिशं मनसा स्मरामि ॥१२॥
 मर्कटेशं महोत्साहम सर्वशत्रुहरं परम् । शत्रुं संहर मां रक्ष श्री मन्नपदमुद्धरा ॥१३॥
 ओम हरिमर्कट मर्कट मंत्रमिदं । परिलिख्यति लिख्यति वामतले
 यदि नश्यति नश्यति शत्रुकुलं यदि मुंच्यति मुंच्यति वामलता ॥१४॥

ओम हरिमर्कटाय स्वाहा ।

ओम नमो भगवते पंचवदनाय पूर्वकपिमुखाय सकलशत्रुसंहारकाय स्वाहा
 ओम नमो भगवते पंचवदनाय दक्षिणमुखाय करालवदनाय नरसिंहाय सकलभूतप्रमथनाय स्वाहा
 ओम नमो भगवते पंचवदनाय पश्चिममुखाय गरुडाननाय सकलविषहराय स्वाहा
 ओम नमो भगवते पंचवदनाय उत्तरमुखाय आदिवराहाय सकलसंपत्कराय स्वाहा
 ओम नमो भगवते पंचवदनाय ऊर्ध्वमुखाय हयग्रीवाय सकलजनवशकराय स्वाहा

॥ ओम श्रीपंचमुखहनुमंताय आंजनेयाय नमो नमः ॥

घोरकष्टोद्धरण स्तोत्र (3 times)

श्रीपाद श्रीवल्लभ त्वं सदैव श्रीदत्तारमान्पाहि देवाधिदेव |
भावग्राह्या कलेशहारिन्सुकीर्ते घोरात्कष्टादुद्दरारमान्नमरते ||१||
त्वं नो माता त्वं पिंताऽऽस्तोऽधिपत्त्वं त्राता योगक्षेमकृत्सद्गुरुरत्त्वम् |
त्वं सर्वत्त्वं नो प्रभो विश्वमूर्ते घोरात्कष्टादुद्दरारमान्नमरते ||२||
पापं तापं व्याधिंमाधिं च दैन्यं भीतिं कलेशं त्वं हराऽशु त्वदन्यम् |
त्रातारं नो वीक्ष ईशारतजूर्ते घोरात्कष्टादुद्दरारमान्नमरते ||३||
नान्यरत्राता नापि दाता न भर्ता त्वतो देव त्वं शारणयोऽकहर्ता |
कुर्वाश्रेयानुग्रहं पूर्णराते घोरात्कष्टादुद्दरारमान्नमरते ||४||
धर्मे प्रीतिं सन्मतिं देवभक्तिं सत्संगाप्तिं देहि भुक्तिं च मुक्तिम् |
भावासक्तिं चाखिलाऽनन्दमूर्ते घोरात्कष्टादुद्दरारमान्नमरते ||५||

छलोकपंचकमेतद्यो लोकमंगलवर्धनम्
प्रपठेभ्रियतो भक्त्या स दत्तप्रियो भवेत् ||६||

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य
श्रीमद्वासुदेवानन्दसरस्वतीस्वामीविरचितं
घोरकष्टोद्दरणरत्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ श्रीदत्तस्तवस्तोत्रम् ॥

भूतप्रेतपिशाचाद्या यस्य स्मरणमात्रतः ॥
दूरादेव पलायन्ते दत्तात्रेयं नमामि तं ॥१॥
यन्नामस्मरणाद्-दैन्यं पापं तापश्च नश्यति ॥
भीतिग्रहार्तिदुःस्वप्नं दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥२॥
ददुस्फोटककुष्ठादि महामारी विषूचिका ॥
नश्यन्ति अन्येऽपि रोगाश्च दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥३॥
संगजा देशकालोत्था अपि सांक्रमिका गदाः ॥
शास्त्र्यन्ति यत्स्मरणतो दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥४॥
सर्पवृश्चिकदष्टानां विषार्तानां शरीरिणाम् ॥
यन्नाम शान्तिदं शीघ्रं दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥५॥
त्रिविधोत्पातशमनं विविधारिष्टनाशनम् ॥
यन्नाम क्रूरभीतिघ्नं दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥६॥
वैर्यादिकृतमन्त्रादिप्रयोगा यस्य कीर्तनात् ॥
नश्यन्ति देवबाधाश्च दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥७॥
यच्छिष्यस्मरणात्सद्यो गतनष्टादि लभ्यते ॥
य ईशः सर्वतस्त्राता दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥८॥
जयलाभयशःकामदातुर्दत्तस्य यः स्तवम् ॥
भोगमोक्षप्रदस्येमं पठेद्-दत्तप्रियो भवेत् ॥९॥
इति श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचितं दत्तस्तवस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ सुखसावर्णि-प्रार्थना ॥

कलिकल्मषकलेशनिवारक अनिरुद्ध नमोऽस्तु ते।
त्रिपुरारे दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ १॥

अशुभं विद्रावय अनिरुद्ध देहि नः शुभसम्पदाम्।
त्रिविक्रम दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ २॥

भयात् मोचय अनिरुद्ध देहि नः मनःसामर्थ्यम्।
त्रिपुरारे दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ ३॥

अभावं हर हर अनिरुद्ध देहि नः भावपूर्णताम्।
त्रिविक्रम दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ ४॥

वियुक्तत्वं नाशय अनिरुद्ध देहि सामीव्यं ऐश्वर्यम्।
त्रिपुरारे दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ ५॥

विभक्तिं निवारय अनिरुद्ध देहि नः श्रद्धां धैर्यम्।
त्रिविक्रम दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ ६॥

लघुतां विदारय अनिरुद्ध देहि नः प्रेमपौरुषम्।
त्रिपुरारे दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ ७॥

अपवित्रतां उच्चाटय अनिरुद्ध देहि नः पवित्रताम्।
त्रिविक्रम दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ ८॥

अवरुद्धत्वं भेदय अनिरुद्ध देहि नः अनिरुद्धत्वम्।
त्रिपुरारे त्रिविक्रम दयां कुरु कृपां कुरु क्षमां कुरु मार्गं दर्शय॥ ९॥

॥ श्रीदत्तात्रेयाय नमः ॥

नामधारक शिष्य देखा । विनवी सिद्धासी कवतुका ।
प्रश्न करी अतिविशेखा । एकचित्ते परियेसा ॥१॥

जय जया योगीश्वरा । सिद्धमूर्ति ज्ञानसागरा ।
पुढील चरित्र विस्तारा । ज्ञान होय आम्हांसी ॥२॥

उदरव्यथेच्या ब्राह्मणासी । प्रसन्न जाहले कृपेसी ।
पुढे कथा वर्तली कैसी । विस्तारावें आम्हांप्रति ॥३॥

ऐकोनि शिष्याचें वचन । संतोष करी सिद्ध आपण ।
गुरुचरित्र कामधेनु जाण । सांगता जाहला विस्तारे ॥४॥

ऐक शिष्या शिखामणि । भिक्षा केली ज्याचे भुवर्नी ।
तयावरी संतोषोनि । प्रसन्न जाहले परियेसा ॥५॥

गुरुभक्तीचा प्रकारु । पूर्ण जाणे तो द्विजवरु ।
पूजा केली विचित्रु । म्हणोनि आनंद परियेसा ॥६॥

तया सायंदेव द्विजासी । श्रीगुरु बोलती संतोषी ।
भक्त हो रे वंशोवर्णी । माझी प्रीति तुजवरी ॥७॥

ऐकोनि श्रीगुरुचे वचन । सायंदेव विप्र करी नमन ।
माथा ठेवून चरणी । न्यासिता झाला पुनःपुन्हा ॥८॥

जय जया जगदगुरु । त्रयमूर्तीचा अवतारु ।
अविद्यामाया दिससी नरु । वेदां आगोचर तुझी महिमा ॥९॥

विश्वव्यापक तूंचि होसी । ब्रह्मा-विष्णु-व्योमकेशी ।
धरिला वेष तूं मानुषी । भक्तजन तारावया ॥१०॥

तुझी महिमा वर्णवियासी । शक्ति कैंची आम्हांसी ।
मागेन एक आतां तुम्हांसी । तें कृपा करणे गुरुमूर्ति ॥११॥

माझे वंशपासंपरी । भक्ति द्यावी निर्धरी ।
इह सौख्य पुत्रपौत्री । उपरी द्यावी सद्गति ॥१२॥

ऐसी विनंति करूनी । पुनरपि विनवी करुणावचनी ।
सेवा करितो द्वारयवर्नी । महाशूद्रकूर असे ॥१३॥

प्रतिसंवत्सरी ब्राह्मणासी । घात करितो जीवेसी ।
याचि कारणे आम्हांसी । बोलावीतसे मज आजि ॥१४॥

जातां तया जवळी आपण । निश्चये घेर्ल माझा प्राण ।
भेटी जाहली तुमचे चरण । मरण कैवें आपणासी ॥१५॥

संतोषेनि श्रीगुरुमूर्ति । अभयंकर आपुले हाती ।
विप्रमस्तकां ठेविती । चिंता न कर्ण म्हणेनियां ॥१६॥

भय सांझूनि तुवां जावे । कूर यवना भेटावे ।
संतोषेनि प्रियभावे । पुनरपि पाठवील आम्हांपाशी ॥१७॥

जंवरी तूं परतोनि येसी । असों आम्ही भरंवर्षी ।
तुवां आलिया संतोषी । जाऊं आम्ही येथोनि ॥१८॥

निजभक्त आमुचा तूं होसी । पारंपर-वंशोवंशी ।
अखिलाभीष्ट तूं पावसी । वाढेल संताति तुझी बहुत ॥१९॥

तुझे वंशपारंपरी । सुखें नांदती पुत्रपौत्री ।
अखंड लक्ष्मी तयां घरी । निरोगी होती शतायुषी ॥२०॥

ऐसा वर लाधोन । निधे सायंदेव ब्राह्मण ।

जेथें होता तो यवन । गेला त्वरित तथाजवळी ॥२१॥

कालांतक यम जैसा । यवन दुष्ट परियेसा ।

ब्राह्मणां पाहतां कैसा । ज्वालारूप होता जाहला ॥२२॥

विमुख होऊनि गृहांत । गेला यवन कोपत ।

विप्र जाहला भयचकित । मर्नी श्रीगुरुसी ध्यातसे ॥२३॥

कोप आलिया ओळंबयासी । केवी स्पर्श अग्रीसी ।

श्रीगुरुकृपा होय ज्यासी । काय करेल कूर दुष्ट ॥२४॥

गरुडाचिया पिलियांसी । सर्प तो कवणेपरी ग्रासी ।

तैसें तया ब्राह्मणासी । असे कृपा श्रीगुरुची ॥२५॥

कां एखादे सिंहासी । ऐरावत केवी ग्रासी ।

श्रीगुरुकृपा होय ज्यासी । कलिकाळाचे भय नाही ॥२६॥

ज्याचे हृदर्यी श्रीगुरुस्मरण । त्यासी कैवें भय दारुण ।

काळमृत्यु न बाधे जाण । अपमृत्यु काय करी ॥२७॥

ज्यासि नाहीं मृत्युचे भय। त्यासी यवन असे तो काय।
श्रीगुरुकृपा ज्यासी होय। यमाचे मुख्य भय नाहीं॥२८॥

ऐसेपरी तो यवन। अंतःपुरांत जाऊन।
सुषुमी केली भ्रमित होऊन। शरीरस्मरण त्यासी नाहीं॥२९॥

हृदयज्वाळा होय त्यासी। जागृत होवोनि परियेसी।
प्राणांतक व्यथेसी। कष्टतसे तये वेळी॥३०॥

स्मरण असें नसे काहीं। म्हणे शस्त्रे मारितो घाई।
छेदन करितो अवेव पाहीं। विप्र एक आपणासी॥३१॥

स्मरण जाहलें तये वेळीं। धांवत गेला ब्राह्मणाजवळी।
लोळतसे चरणकमळीं। म्हणे स्वामी तूंचि माझा॥३२॥

येथें पाचारिले कवणीं। जावें त्वरित परतोनि।
वस्त्रे भूषणे देवोनि। निरोप देतो तये वेळी॥३३॥

संतोषोनि द्विजवर। आला ग्रामा वेगवक्त्र।
गंगातीरीं असे वासर। श्रीगुरुचे चरणदर्शना॥३४॥

देखोनियां श्रीगुरुसी। नमन करी तो भावेसी।
स्तोत्र करी बहुवर्सी। सांगे वृत्तान्त आद्यांत॥३५॥

संतोषोनि श्रीगुरुमूर्ति। तया द्विजा आश्वासिती।
दक्षिण देशा जाऊं म्हणती। स्थान-स्थान तीर्थयात्रे॥३६॥

ऐकोनि श्रीगुरुचे वचन। विनवीतसे कर जोडून।
न विसंबे आतां तुमचे चरण। आपण येईन समागमे॥३७॥

तुमचे चरणाविणे देखा। राहों न शके क्षण एका।
संसारसागरतारका। तूंचि देखा कृपासिंधु॥३८॥

उद्धरावया सगरांसी। गंगा आणिली भूमीसी।
तैसे स्वामी आम्हांसी। दर्शन दिधले आपुले॥३९॥

भक्तवत्सल तुझी ख्याति। आम्हां सोडणे काय नीति।
सर्वे येऊं निश्चिरीं। म्हणोनि चरणीं लागला॥४०॥

येणेपरी श्रीगुरुसी। विनवी विप्र भावेसी।
संतोषोनि विनयेसी। श्रीगुरु म्हणती तये वेळी॥४१॥

कारण असे आम्हां जाएं। तीर्थ असती दक्षिणे।
 पुनरपि तुम्हां दर्शन देणे। संवत्सरीं पंचदर्शी॥४२॥

 आम्ही तुमचे गांवासमीपत | वास करू हें निश्चित।
 कलत्र पुत्र इष्ट भ्रात | मिळोनि भेटा तुम्ही आम्हां॥४३॥

 न करा चिता असाल सुखें। सकळ अरिष्टे गेलीं दुःखें।
 म्हणोनि हस्त ठेविती मस्तकें। भाक देती तये वेळीं॥४४॥

 ऐसेपरी संतोषोनि। श्रीगुरु निघाले तेथोनि।
 जेर्थे असे आरोग्यभवानी। वैजनाथ महाक्षेत्र॥४५॥

 समस्त शिष्यांसमवेत | श्रीगुरु आले तीर्थे पहात।
 प्रख्यात असे वैजनाथ | तेर्थे राहिले गुपरूपे॥४६॥

 नामधारक विनवी सिद्धासी | काय कारण गुप्त व्हावयासी।
 होते शिष्य बहुवसी। त्यांसी कोठे ठेविले॥४७॥

 गंगाधराचा नंदनु। सांगे गुरुचरित्र कामधेनु।
 सिद्धमुनि विस्तारून। सांगे नामकरणीस॥४८॥

पुढील कथेचा विस्तारु। सांगतां विचित्र अपारु।
 मन करुनि एकाग्नु ऐका श्रोते सकळिक हो॥४९॥

 इति श्रीगुरुचरित्रामृते परमकथाकल्पतरौ
 श्रीनृसिंहसरस्वत्युपाख्याने सिद्ध-नामधारकसंवादे
 क्रूरयवनशासनं-सायंदेववरप्रदानं नाम
 चतुर्दशोऽध्यायः॥
 श्रीगुरुदत्तात्रेयार्पणमस्तु ॥
 ॥ अवधूतचिन्तन श्रीगुरुदेवदत्त ॥

श्री अनिरुद्ध-गुरुक्षेत्र मंत्र (3 times)

॥ ॐ श्रीदत्तगुरवे नमः ॥

श्रीगुरुक्षेत्र-बीजमन्त्र

ॐ ऐ हीं कलीं चामुण्डायै विच्चे-सर्वबाधाप्रशमनं-श्रीगुरुक्षेत्रम्।
ॐ ऐ हीं कलीं चामुण्डायै विच्चे-सर्वपापप्रशमनं-श्रीगुरुक्षेत्रम्।
ॐ ऐ हीं कलीं चामुण्डायै विच्चे-सर्वकोपप्रशमनं-श्रीगुरुक्षेत्रम्।
ॐ ऐ हीं कलीं चामुण्डायै विच्चे-विविक्तमनिलयं-श्रीगुरुक्षेत्रम्।
ॐ ऐ हीं कलीं चामुण्डायै विच्चे-सर्वसमर्थं सर्वार्थसमर्थं-श्रीगुरुक्षेत्रम्॥

श्रीगुरुक्षेत्र-अंकुरमन्त्र

ॐ रामात्मा-श्रीदत्तात्रेयाय नमः।
ॐ रामप्राण-श्रीहनुमन्ताय नमः।
ॐ रामवरदायिनी-श्रीमहिषासुरमर्दिन्यै नमः।
ॐ रामनामतनु-श्रीअनिरुद्धाय नमः।

श्रीगुरुक्षेत्र-उन्मीलन मन्त्र (कलिकापुष्पफलमन्त्र)

ॐ मानवजीवात्मा-उद्धारक-श्रीरामचन्द्राय नमः।
ॐ मानवप्राणरक्षक-श्रीहनुमन्ताय नमः।
ॐ मानववरदायिनी-श्रीआह्लादिन्यै नमः।
ॐ मानवमनःसामर्थ्यदाता-श्रीअनिरुद्धाय नमः।

श्री साई बाबांची आरती ॥

ओम साई श्री साई जय जय साईराम ,देवा जय जय साईराम ।
सुखदायी है नाम तुम्हारो सांवले घनश्याम ॥ धृ ॥
संकट नाशन पिडाहारक नाम तुम्हारो साई ,देवा नाम तुम्हारो साई ।
दास भक्तका रक्षण करना काज तुम्हारो साई ॥ 1 ॥
मै ना जानू जप तप यागा , सब कुछ मेरो साई ,देवा सब कुछ मेरो साई ।
चिंता भय का नाश करेगा रखवाला श्री साई ॥ 2 ॥
पथ बिसरे को राह दिखाता दयावान गुरु साई ,दयावान गुरु साई ।
जिस जिस पथ पर भक्त साई का वहा खड़ा है साई ॥ 3 ॥

ललकारी ॥

अनन्यप्रेमस्वरूप दत्तभक्तचूडामणी चरणाश्रितत्रितापहर महापापविमोचक
सर्वपुरुषार्थप्रदायक शांतीसिंहासनस्थ
सदगुरु श्री अनिरुद्धसिंहकी जय ॥ 1 ॥
सदगुरु श्री अनिरुद्धसिंहकी जय ॥ 2 ॥ सदगुरु श्री अनिरुद्धसिंहकी जय ॥ 3 ॥

नंदा रमणा अनिरुद्धा , अनिरुद्धा ॥

नंदा रमणा अनिरुद्धा , अनिरुद्धा ॥

नंदा रमणा अनिरुद्धा , अनिरुद्धा ॥

अवधूत चिंतन श्री गुरुदेव दत्त ॥

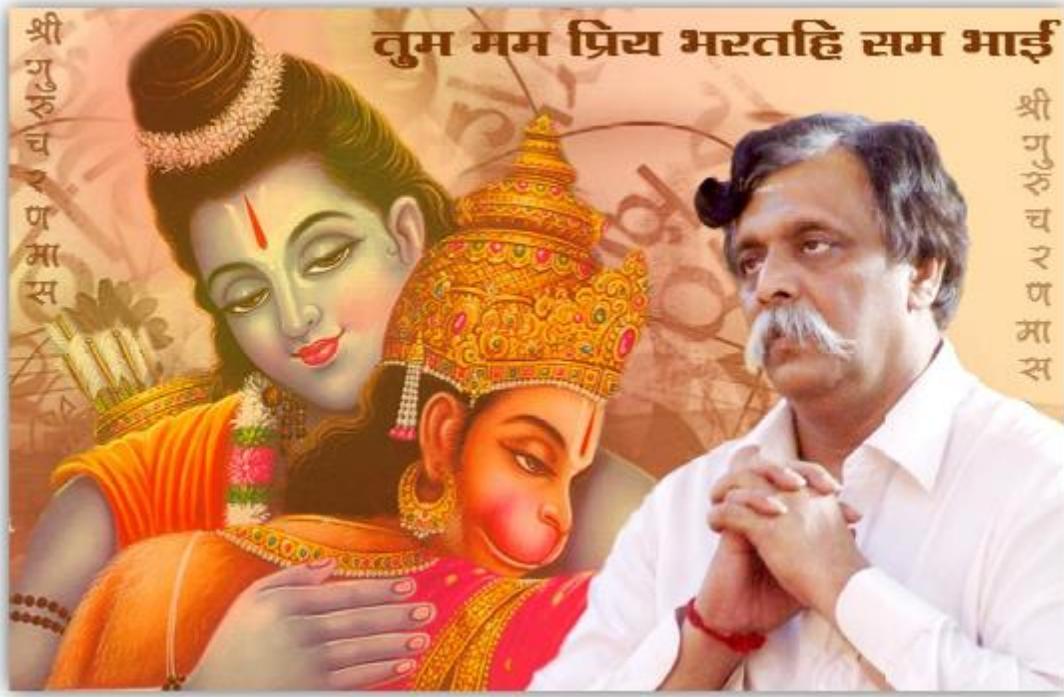
अवधूत चिंतन श्री गुरुदेव दत्त ॥

अवधूत चिंतन श्री गुरुदेव दत्त ॥

ओम नमश्चंडिकायै ॥

ओम नमश्चंडिकायै ॥

ओम नमश्चंडिकायै ॥

For Audio Click on Image

॥ हनुमानचतुर्थी ॥

॥ दोहा ॥

श्रीगुरु चरन सरोज रज
निज मनु मुकुरु सुधारि ।
बरनञ्जँ रघुबर बिमल जसु
जो दायकु फल चारि ॥
बुद्धिहीन तनु जानिके,
सुमिरौं पवनकुमार ।

बल बुधि विद्या देहु मोहिं,
हरहु कलेस बिकार ॥

॥ चौपाई ॥

जय हनुमान ज्ञान गुन सागर ।
जय कपीस तिहुँ लोक उजागर ॥१॥
रामदूत अतुलितबलधामा ।
अंजनीपुत्र पवनसुत नामा ॥२॥
महाबीर बिक्रम बजरंगी ।
कुमति निवार सुमति के संगी ॥३॥

कंचन बरन बिराज सुबेसा ।
 कानन कुंडल कुंचित केसा ॥४॥
 ह्राथ बज्र औ ध्वजा बिराजै ।
 काँधि मूँज जनेउ साजै ॥५॥
 संकर सुवन केसरीनंदन ।
 तेज प्रताप महा जग बंदन ॥६॥
 विद्यावान गुनी अति चातुर ।
 राम काज करिबे को आतुर ॥७॥
 प्रभु चरित्र सुनिबे को रसिया ।
 राम लखन सीता मन बसिया ॥८॥
 सूक्ष्म रूप धरि सियहिं दिखावा ।
 बिकट
 रूप धरि लंक जरावा ॥९॥
 भीम रूप धरि असुर सँहारे ।
 रामचंद्र के काज सँवारे ॥१०॥
 लाय सजीवन लखन जियाये ।
 श्री रघुबीर हरषि उर लाये ॥११॥
 रघुपति कीन्ही बहुत बड़ाई ।
 तुम मम प्रिय भरतहि सम भाई ॥१२॥
 सहस बदन तुम्हरो जस गावै ।
 अस कहि श्रीपति कण्ठ लगावै ॥१३॥
 सनकादिक ब्रह्मादि मुनीसा ।

नारद सारद सहित अहीसा ॥१४॥
 जम कुबेर दिगपाल जहाँ ते ।
 कबि कोबिद कहि सके कहाँ ते ॥१५॥
 तुम उपकार सुग्रीवहिं कीन्हा ।
 राम मिलाय राज पद दीन्हा ॥१६॥
 तुम्हरो मंत्र बिभीषन माना ।
 लंकेस्वर भए सब जग जाना ॥१७॥
 जुग सहस जोजन पर भानू ।
 लीत्यो ताहि मधुर फल जानू ॥१८॥
 प्रभु मुद्रिका मेलि मुख्त्र माहीं ।
 जलधि लाँधि गए अचरज नाहीं ॥१९॥
 दुर्गम काज जगत के जेते ।
 सुगम अनुग्रह तुम्हरे तेते ॥२०॥
 राम दुआरे तुम रखवारे ।
 होत न आजा बिनु पैसारे ॥२१॥
 सब सुख लहै तुम्हारी सरना ।
 तुम रच्छक काढू को डर ना ॥२२॥
 आपन तेज सम्हारो आयै ।
 तीनों लोक हाँक तें काँपै ॥२३॥
 भूत पिसाच निकट नहिं आवै ।
 महाबीर जब नाम सुनावै ॥२४॥

नासै रोग हरै सब पीरा ।
 जपत निरंतर हनुमत बीरा ॥२५॥
 संकट तें हनुमान छुड़ावै ।
 मन क्रम बचन ध्यान जो ल्वावै ॥२६॥
 सब पर राम तपस्वी राजा ।
 तिन के काज सकल तुम साजा ॥२७॥
 और मनोरथ जो कोङ्ग ल्वावै ।
 सोङ्ग अमित जीवन फल पावै ॥२८॥
 चारों जुग परताप तुम्हारा ।
 है परसिद्ध जगत उजियारा ॥२९॥
 साधु संत के तुम रखवारे ।
 असुर निकंदन राम दुत्तारे ॥३०॥
 अष्ट सिद्धि नौ निधि के दाता ।
 अस बर दीन जानकी माता ॥३१॥
 राम रसायन तुम्हरे पासा ।
 सदा रहो रघुपति के दासा ॥३२॥
 तुम्हरे भजन राम को पावै ।
 जनम जनम के दुख बिसरावै ॥३३॥
 अन्तकाल रघुबर पुर जाई ।
 जहाँ जन्म हरि-भक्त कहाई ॥३४॥
 और देवता चित्त न धरई ।

हनुमत सोङ्ग सर्व सुख करई ॥३५॥
 संकट कटै मिटै सब पीरा ।
 जो सुमिरै हनुमत बत्तबीरा ॥३६॥
 जै जै जै हनुमान गोसाई ।
 कृपा करहु गुरु देव की नाई ॥३७॥
 जो सत बार पाठ कर कोई ।
 छूटहि बंदि महा सुख होई ॥३८॥
 जो यह पढ़े हनुमान चत्तीसा ।
 होय सिद्धि साखी गौरीसा ॥३९॥
 तुलसीदास सदा हरि चेया ।
 कीजै नाथ हृदय महँ डेया ॥४०॥

॥ दोहा ॥

पवनतनय संकट हरन मंगल मूरति
 रूप ।
 राम लखन सीता सहित हृदय बसहू
 सुर भूप ॥

॥ इति श्रीतुलसीदास विरचितं
 श्रीहनुमानचत्तीसा स्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥